

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 19ης Σεπτεμβρίου 2018*

«Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως – Ρήτρα διαιτησίας – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Προσωπικό των διεθνών αποστολών της Ένωσης – Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου – Εσωτερικός διαγωνισμός – Αμεροληψία της εξεταστικής επιτροπής – Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου – Μερικός αναχαρακτηρισμός του ενδίκου βοηθήματος – Ευθύνη εκ συμβάσεως – Εξωσυμβατική ευθύνη – Υλική ζημία και ηθική βλάβη – Προσφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»

Στην υπόθεση T-242/17,

SC, εκπροσωπούμενη από τους L. Moro και A. Kunst, δικηγόρους,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Eulex Κοσσυφοπέδιο, με έδρα την Πρίστινα (Κοσσυφοπέδιο), εκπροσωπούμενης από την E. Raoult, δικηγόρο,

καθής,

με αντικείμενο, πρώτον, αίτημα, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, για την ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς της στον εσωτερικό διαγωνισμό που διοργάνωσε η Eulex Κοσσυφοπέδιο το 2016 για θέση εισαγγελέα (διαγωνισμός EK30077) και της αποφάσεως της αποστολής αυτής περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου της προσφεύγουσας-ενάγουσας, δεύτερον, αίτημα, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και τη χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που η προσφεύγουσα-ενάγουσα φέρεται ότι υπέστη λόγω της εκ μέρους της Eulex Κοσσυφοπέδιο παραβάσεως των εξωσυμβατικών υποχρεώσεών της και, τρίτον, αίτημα, βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, να υποχρεωθεί η Eulex Κοσσυφοπέδιο να καταβάλει αποζημίωση για παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεών της,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, πρόεδρο, L. Madise και R. da Silva Passos (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η Αποστολή Eulex Κοσσυφοπέδιο δημιουργήθηκε με την κοινή δράση 2008/124/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2008, σχετικά με την Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επιβολή του κράτους δικαίου στο Κοσσυφοπέδιο (Eulex Κοσσυφοπέδιο) (ΕΕ 2008, L 42, σ. 92, στο εξής: Eulex Κοσσυφοπέδιο). Η κοινή δράση 2008/124 παρατάθηκε επανειλημμένως. Παρατάθηκε δε έως τις 14 Ιουνίου 2016 με την απόφαση 2014/349/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2014, για την τροποποίηση της κοινής δράσης 2008/124 (ΕΕ 2014, L 174, σ. 42), η οποία τυγχάνει εφαρμογής εν προκειμένω.
- 2 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα, SC, εργάστηκε για την Eulex Κοσσυφοπέδιο, ως εισαγγελέας δυνάμει πέντε διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου (στο εξής: ΣΟΧ) από τις 4 Ιανουαρίου 2014 έως τις 14 Νοεμβρίου 2016. Οι δύο πρώτες ΣΟΧ περιείχαν ρήτρα διαιτησίας που όριζε τα δικαστήρια των Βρυξελλών (Βέλγιο) ως αρμόδια σε περίπτωση διαφοράς εκ της σύμβασης. Οι τρεις τελευταίες ΣΟΧ προέβλεπαν, στο άρθρο 21, την αρμοδιότητα «του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βάσει του άρθρου 272 [ΣΛΕΕ]», για κάθε διαφορά σχετική με τη σύμβαση.
- 3 Στις 14 Απριλίου 2014 πραγματοποιήθηκε συνέντευξη της προσφεύγουσας-ενάγουσας, στο πλαίσιο της καταρτίσεως της εκθέσεως αξιολογήσεώς της, με τα εξής τρία πρόσωπα: τον ιεραρχικά ανώτερό της, ο οποίος ήταν ο γενικός εισαγγελέας της Eulex Κοσσυφοπέδιο, το πρόσωπο υπό την άμεση εποπτεία του οποίου τελούσε η προσφεύγουσα-ενάγουσα και το οποίο ήταν ο επικεφαλής της ομάδας εισαγγελέων, καθώς και ένα μέλος του γραφείου ανθρωπίνων πόρων. Κατά τη συνάντηση αυτή, η προσφεύγουσα-ενάγουσα έλαβε αντίγραφο της εκθέσεως αξιολογήσεώς της. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα δήλωσε στα προαναφερθέντα πρόσωπα ότι θα αμφισβητήσει την έκθεση αξιολογήσεως, επειδή δεν συμφωνεί με το περιεχόμενό της.
- 4 Στις 28 Απριλίου 2014 η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε ένσταση κατά της εκθέσεως αξιολογήσεως ενώπιον του διευθυντή του γραφείου ανθρωπίνων πόρων. Με την ένσταση αυτή, αμφισβήτησε τις αξιολογικές κρίσεις που περιλαμβάνονταν στην έκθεση αυτή καθώς και, γενικά, τις διαπραχθείσες κατά τη διαδικασία αξιολογήσεως παρατυπίες. Με απόφαση της 12ης Αυγούστου 2014, ο αρχηγός της Eulex Κοσσυφοπέδιο (στο εξής: αρχηγός της αποστολής) ενημέρωσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα ότι η εν λόγω ένσταση είχε γίνει δεκτή και ότι η από 14 Απριλίου 2014 έκθεση αξιολογήσεώς της είχε ακυρωθεί.
- 5 Την 1η Ιουλίου 2014 γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα από τον ιεραρχικά ανώτερό της η οργάνωση εσωτερικού διαγωνισμού για θέση εισαγγελέα, καθόσον, βάσει του σχεδίου επιχειρήσεων (στο εξής: OPLAN), ο αριθμός των εισαγγελέων έπρεπε να μειωθεί και το άρθρο 4.3 των τυποποιημένων διαδικασιών λειτουργίας σχετικά με την αναδιοργάνωση προέβλεπε τη διενέργεια διαγωνισμού υπό τις περιστάσεις αυτές. Ο εσωτερικός διαγωνισμός διεξήχθη το καλοκαίρι του 2014 και αργότερα ακυρώθηκε.
- 6 Το 2014 η Eulex Κοσσυφοπέδιο ζήτησε από την προσφεύγουσα-ενάγουσα να υποβληθεί σε εξέταση οδηγήσεως. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα απέτυχε στην εξέταση αυτή τρεις φορές κατά την εν λόγω περίοδο, την τελευταία δε φορά στις 22 Οκτωβρίου 2014. Τον Οκτώβριο του 2014 η προσφεύγουσα-ενάγουσα προσκόμισε στο γραφείο ανθρωπίνων πόρων της Eulex Κοσσυφοπέδιο έγγραφα τα οποία πιστοποιούσαν ειδική ανάγκη της. Τον Νοέμβριο του 2015 και τον Φεβρουάριο του 2016 ζητήθηκε εκ νέου να υποβληθεί η προσφεύγουσα-ενάγουσα στην εν λόγω εξέταση.
- 7 Στις 24 Ιουνίου 2016 η προσφεύγουσα-ενάγουσα ενημερώθηκε με έγγραφο του γραφείου ανθρωπίνων πόρων της Eulex Κοσσυφοπέδιο ότι νέος εσωτερικός διαγωνισμός για θέση εισαγγελέα είχε προβλεφθεί για τον Ιούλιο του 2016, ήτοι ο διαγωνισμός ΕΚ30077 (στο εξής: εσωτερικός διαγωνισμός του 2016),

λόγω της μείωσης του αριθμού των διαθέσιμων θέσεων. Το έγγραφο αυτό ανέφερε ότι η μη συμμετοχή στον διαγωνισμό αυτόν ή τυχόν μη ικανοποιητικά αποτελέσματα θα συνεπάγονταν τη μη ανανέωση της συμβάσεως της εργασίας η οποία θα έληγε στις 14 Νοεμβρίου 2016.

- 8 Στις 5 Ιουλίου 2016 η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε εγγράφως από το γραφείο ανθρωπίνων πόρων της Eulex Κοσσυφοπέδιο να λάβει γνώση της συνθέσεως της εξεταστικής επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού του 2016.
- 9 Στις 19 Ιουλίου 2016 πραγματοποιήθηκε ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής συνέντευξη της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της συνεντεύξεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα αμφισβήτησε τη σύνθεση της επιτροπής, λαμβανομένου υπόψη του ιστορικού μεταξύ της ίδιας και του προέδρου της επιτροπής. Συγκεκριμένα, κατά την περίοδο από τις 4 Ιανουαρίου έως το τέλος του Αυγούστου του 2014, ο πρόεδρος της επιτροπής ήταν, υπό την ιδιότητά του ως γενικού εισαγγελέα της Eulex Κοσσυφοπέδιο, ο ιεραρχικά ανώτερος της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 10 Κατά τη χρονική αυτή περίοδο, η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε υποβάλει ένσταση κατά της εκθέσεως αξιολογήσεως την οποία είχε συντάξει και υπογράψει ο ιεραρχικά ανώτερός της, ένσταση η οποία είχε ως αποτέλεσμα την ακύρωση της εκθέσεως αυτής (βλ. σκέψη 4 ανωτέρω). Επιπλέον, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε υποβάλει, στις 25 Αυγούστου 2014, ένσταση κατά των αποτελεσμάτων του εσωτερικού διαγωνισμού στον οποίο είχε μετάσχει το 2014. Είχε αμφισβητήσει, μεταξύ άλλων, τη συμμετοχή του ιεραρχικά ανωτέρου της στην εν λόγω επιτροπή, λαμβανομένης υπόψη τόσο της εμπλοκής του στη διαδικασία της ενστάσεως κατά της εκθέσεως αξιολογήσεως της –η ένσταση αυτή εξακολουθούσε τότε να εκκρεμεί– όσο και της προκαταλήψεως του εις βάρος της. Ο αρχηγός της αποστολής έκανε δεκτή την ένσταση αυτή για άλλον λόγο, αντλούμενο από το γεγονός ότι δύο μέλη της εξεταστικής επιτροπής είχαν την ίδια ιθαγένεια. Έκρινε συνεπώς ότι δεν ήταν αναγκαίο να εξεταστεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας σχετικά με τη συμμετοχή του ιεραρχικά ανωτέρου της στην εξεταστική επιτροπή.
- 11 Επομένως, λίγο πριν από τη συνέντευξη ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού του 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε υποστηρίξει ότι η σύνθεση της εν λόγω επιτροπής δεν πληρούσε την απαίτηση αμεροληψίας που προβλέπεται στις διατάξεις των τυποποιημένων διαδικασιών λειτουργίας (στο εξής: ΤΔΛ) και του OPLAN.
- 12 Με έγγραφο του προϊστάμενου του γραφείου ανθρωπίνων πόρων της 30ής Σεπτεμβρίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα πληροφορήθηκε ότι δεν είχε επιτύχει στον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 (στο εξής: απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016). Με το ίδιο έγγραφο, ο προϊστάμενος του γραφείου επιβεβαίωσε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ότι η σύμβασή της θα έληγε στις 14 Νοεμβρίου 2016, την ενημέρωσε για την απόφασή του να μην ανανεώσει τη σύμβασή της και της εξέθεσε ότι θα της γνωστοποιούνταν οι λεπτομέρειες σχετικά με αυτή τη λήξη της συμβάσεως (στο εξής: απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας).
- 13 Με έγγραφο της 10ης Οκτωβρίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε ένσταση ενώπιον της αρχηγού της αποστολής κατά της αποφάσεως σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 και της αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας.
- 14 Με έγγραφο της 31ης Οκτωβρίου 2016, η αρχηγός της αποστολής απέρριψε την εν λόγω ένσταση, κρίνοντας ότι δεν είχαν παραβιαστεί οι αρχές επιλογής προσωπικού. Η αρχηγός της αποστολής τόνισε ότι ουδεμία σύγκρουση συμφερόντων μπορούσε να διαπιστωθεί και ότι, πριν από τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν είχε προβεί σε καμία καταγγελία για ενδεχόμενη παρενόχληση ή ενδεχόμενο εκφοβισμό εκ μέρους του ιεραρχικά ανωτέρου της. Η αρχηγός της αποστολής εκτίμησε ότι η εκ νέου αξιολόγηση των υφισταμένων δεν συνιστά σύγκρουση συμφερόντων. Προσέθεσε ότι από το παράρτημα 13 του OPLAN προέκυπτε ότι ο προϊστάμενος του

εκτελεστικού τμήματος και ο προϊστάμενος της εισαγγελίας της Eulex Κοσσυφοπέδιο έπρεπε να είναι μέλη της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού και ότι η επιτροπή αυτή έπρεπε να είναι η ίδια για όλους τους υποψηφίους.

- 15 Την 1η Νοεμβρίου 2016 η προσφεύγουσα-ενάγουσα απηύθυνε στην αρχηγό της αποστολής μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με το οποίο ζήτησε την κίνηση της διαδικασίας διαιτησίας που προβλεπόταν στο άρθρο 20, παράγραφος 2, της συμβάσεως που είχε συνάψει με την Eulex Κοσσυφοπέδιο. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε στις 14 Νοεμβρίου 2016, την ημέρα λήξεως της συμβάσεως της εργασίας.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Απριλίου 2017, η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε, επιπλέον, αίτημα για διατήρηση ανωνυμίας, το οποίο έγινε δεκτό με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2017.

- 17 Με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο, αφενός, παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις της, κατά την εκτέλεση της συμβάσεως και κατά την εφαρμογή του OPLAN και του σχεδίου επιχειρήσεων (CONOPS), των ΤΔΛ σχετικά με την αναδιοργάνωση και των ΤΔΛ σχετικά με την επιλογή προσωπικού, και, αφετέρου, παραβίασε «τις συμβατικές αρχές της δίκαιης κρίσεως και καλής πίστewος» καθώς και να υποχρεώσει την Eulex Κοσσυφοπέδιο να αποκαταστήσει τη ζημία·
- να διαπιστώσει ότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο παρέβη τις εξωσυμβατικές υποχρεώσεις της και να υποχρεώσει την Eulex Κοσσυφοπέδιο να αποκαταστήσει τη ζημία·
- να ακυρώσει την απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 και την απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως της εργασίας (στο εξής, από κοινού: προσβαλλόμενες αποφάσεις)·
- να υποχρεώσει την Eulex Κοσσυφοπέδιο να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα, αφενός, αποζημίωση, για την υλική ζημία που αυτή υπέστη, ποσού που αντιστοιχεί στις μη καταβληθείσες αποδοχές, ως υλική ζημία ανερχόμενη στο ποσό των μεικτών αποδοχών για 19 μήνες, πλέον ημερησίων αποζημιώσεων και μισθολογικών αυξήσεων, και, αφετέρου, χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, ποσού 50 000 ευρώ λόγω των «παράνομων αποφάσεων και πράξεων» της Eulex Κοσσυφοπέδιο·
- να καταδικάσει την Eulex Κοσσυφοπέδιο στα δικαστικά έξοδα, πλέον τόκων υπολογιζόμενων με επιτόκιο 8 %.

- 18 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Αυγούστου 2017, η Eulex Κοσσυφοπέδιο προέβαλε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 130, παράγραφοι 1 και 7, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

- 19 Με την ένσταση απαραδέκτου η Eulex Κοσσυφοπέδιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή ως अपαράδεκτη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 20 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου στις 20 Οκτωβρίου 2017.
- 21 Με τις παρατηρήσεις επί της ενστάσεως απαραδέκτου, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή.

Σκεπτικό

- 22 Βάσει του άρθρου 126 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν το Γενικό Δικαστήριο είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί της προσφυγής ή όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.
- 23 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι έχει διαφωτισθεί επαρκώς από τα έγγραφα της δικογραφίας ώστε να αποφανθεί χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.

Επί του αντικειμένου της διαφοράς

- 24 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος έχει εφαρμογή στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, και κατά το άρθρο 76, στοιχεία δ' και ε', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς, τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται, καθώς και συνοπτική έκθεση των εν λόγω ισχυρισμών και τα αιτήματα του προσφεύγοντος. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και συγκεκριμένα ώστε να μπορεί ο αντίδικος να προετοιμάσει την άμυνά του και το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως χωρίς συμπληρωματικά στοιχεία. Προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, είναι απαραίτητο, για το παραδεκτό της προσφυγής, τα ουσιαστικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή βασίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από αυτό καθ' εαυτό το κείμενο του δικογράφου (βλ. διάταξη της 27ης Μαρτίου 2017, Frank κατά Επιτροπής, T-603/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:228, σκέψεις 37 και 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 25 Όσον αφορά ειδικότερα τα αιτήματα των διαδίκων, επισημαίνεται ότι προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς. Πρέπει, επομένως, να αναφέρουν ρητώς και κατά τρόπο απολύτως σαφή τι ζητούν οι διάδικοι (βλ. διάταξη της 27ης Μαρτίου 2017, Frank κατά Επιτροπής, T-603/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:228, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 26 Εξάλλου, όταν ο προσφεύγων δεν προβάλλει κανέναν ισχυρισμό προς στήριξη ενός εκ των αιτημάτων του, η προϋπόθεση του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας περί συνοπτικής εκθέσεως των προβαλλομένων ισχυρισμών δεν πληρούται (αποφάσεις της 12ης Απριλίου 2013, Koda κατά Επιτροπής, T-425/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:183, σκέψη 71, και της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Dornbracht κατά Επιτροπής, T-386/10, EU:T:2013:450, σκέψη 44).
- 27 Τέλος, εναπόκειται στον προσφεύγοντα να επιλέξει το νομικό έρεισμα της προσφυγής του και όχι στον δικαστή της Ένωσης να επιλέξει αυτός την πιο κατάλληλη νομική βάση (βλ. απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2016, Trivisio Prototyping κατά Επιτροπής, T-184/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:652, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 28 Εν προκειμένω, όσον αφορά τα αιτήματα που διατυπώνονται στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής, παρατηρείται ότι επαναλαμβάνονται δύο φορές στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής, στην αρχή και στο τέλος του δικογράφου αυτού. Πάντως, τα αιτήματα αυτά δεν είναι διατυπωμένα με πανομοιότυπο τρόπο.
- 29 Εν συνεχεία, όσον αφορά τους λόγους και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, σημειώνεται ότι το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής διαρθρώνεται τυπικώς σε δύο μέρη, ήτοι αίτημα βάσει του «άρθρου 272 ΣΛΕΕ» και αίτημα βάσει του «άρθρου 340 ΣΛΕΕ». Το πρώτο μέρος, σχετικά με το αίτημα βάσει του «άρθρου 272 ΣΛΕΕ» περιλαμβάνει πέντε λόγους. Το δεύτερο μέρος, σχετικά με το αίτημα βάσει του «άρθρου 340 ΣΛΕΕ», περιλαμβάνει τρεις ενότητες, οι οποίες περιέχουν, κατ' ουσίαν, δύο λόγους, σχετικά με την ευθύνη εκ συμβάσεως και την εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής δεν αναφέρει ποιος λόγος προβάλλεται προς στήριξη ποιου αιτήματος.
- 30 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι παρά την πολύ συγκεχυμένη διάρθρωση και διατύπωση του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε, στην πραγματικότητα, πρώτον, αίτημα με το οποίο ζητεί την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων (τρίτο αίτημα), δεύτερον, αίτημα με το οποίο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο παρέβη τις συμβατικές και εξωσυμβατικές υποχρεώσεις της (πρώτο αίτημα), τρίτον, αίτημα με το οποίο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο παρέβη τις εξωσυμβατικές υποχρεώσεις της (δεύτερο αίτημα), και, τέταρτον, αίτημα με το οποίο ζητεί, αφενός, αποκατάσταση της υλικής ζημίας και χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και, αφετέρου, χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από τις «παράνομες αποφάσεις και πράξεις της Eulex Κοσσυφοπέδιο» (τέταρτο αίτημα).

Επί του τρίτου αιτήματος, περί ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων

- 31 Με το τρίτο αίτημα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, ήτοι της αποφάσεως σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 και της αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας.
- 32 Διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα διατυπώνει το τρίτο ακυρωτικό αίτημα βάσει του «άρθρου 272 ΣΛΕΕ». Προς στήριξη του αιτήματος αυτού, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει πέντε λόγους, οι οποίοι αφορούν, ο πρώτος, διαδικαστικές παρατυπίες στο πλαίσιο του εσωτερικού διαγωνισμού του 2016, ο δεύτερος, σύγκρουση συμφερόντων, παράλειψη εξαιρέσεως του προέδρου της εξεταστικής επιτροπής και κατάχρηση εξουσίας από μέρους του, ο τρίτος, παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας και προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας-ενάγουσας για χρηστή διοίκηση, ο τέταρτος, προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας-ενάγουσας για συνθήκες εργασίας οι οποίες σέβονται την υγεία, την ασφάλεια και την αξιοπρέπεία της, καθώς και μη τήρηση των απαιτήσεων που έθεταν οι προσκλήσεις του 2014 προς υποβολή υποψηφιοτήτων και προσβολή του δικαιώματος για χρηστή διοίκηση και, ο πέμπτος, προσβολή του δικαιώματος για δίκαιες και πρόσφορες συνθήκες εργασίας.
- 33 Συναφώς, όσον αφορά τον τέταρτο και τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προσάπτει στην Eulex Κοσσυφοπέδιο ότι διέπραξε, αφενός, παρανομίες κατά την αξιολόγηση σχετικά με την οδήγηση και όσον αφορά τη μεταχείρισή της λόγω της αναπηρίας της και, αφετέρου, προσβολή του δικαιώματος για δίκαιες και πρόσφορες συνθήκες εργασίας. Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι οι αιτιάσεις αυτές δεν συνδέονται άμεσα ούτε με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις ούτε με το τρίτο αίτημα, με το οποίο αμφισβητείται η νομιμότητα των εν λόγω αποφάσεων. Επομένως, πρέπει να εξεταστούν στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου αιτήματος.

- 34 Όσον αφορά τον πρώτο, τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ουσιαστικά αμφισβητεί την απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 και την απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας.
- 35 Μολονότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο, με την ένστασή της απαραδέκτου, δεν προέβαλε συναφώς λόγο απαραδέκτου, πρέπει να εξεταστεί, προηγουμένως, αν οι αποφάσεις τις οποίες αφορά το τρίτο αίτημα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κανόνων που διέπουν την επίμαχη συμβατική σχέση, με αποτέλεσμα η προσφυγή-αγωγή να μπορέσει να θεωρηθεί ως ασκηθείσα συναφώς βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ.
- 36 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι είναι συμβατικής φύσεως οι πράξεις που εντάσσονται στο πλαίσιο συμβάσεως με την οποία είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένες (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη της 31ης Αυγούστου 2011, IEM κατά Επιτροπής, T-435/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:410, σκέψη 30). Αντιθέτως, όταν πράξη αποσκοπεί στην παραγωγή δεσμευτικών έννομων αποτελεσμάτων εκτός των ορίων της συμβατικής σχέσεως που συνδέει τους συμβαλλόμενους και συναρτάται με την άσκηση προνομίων δημόσιας εξουσίας τα οποία παρέχονται στο συμβαλλόμενο θεσμικό όργανο ως διοικητική αρχή, δύναται να ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως της εν λόγω πράξεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο κατά Επιτροπής, C-506/13 P, EU:C:2015:562, σκέψη 20).
- 37 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι το άρθρο 21 της συμβάσεως εργασίας, όσον αφορά τις τρεις τελευταίες συμβάσεις που συνήφθησαν για τη δεύτερη συμβατική περίοδο, από 15 Οκτωβρίου 2014 έως 14 Νοεμβρίου 2016, προέβλεπε ότι «[ο]ι διαφορές που ανακύπτουν από τη σύμβαση ή είναι σχετικές με την παρούσα σύμβαση υποβάλλονται προς κρίση ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατ' εφαρμογήν του άρθρου 272 [ΣΛΕΕ]». Ως εκ τούτου, προκειμένου να καθοριστεί αν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι συμβατικής φύσεως ή μπορούν να διαχωριστούν από τη σύμβαση, πρέπει να εξακριβωθεί αν οι αποφάσεις αυτές στηρίζονται ή όχι στις ισχύουσες κατά τη δεύτερη συμβατική περίοδο συμβατικές διατάξεις.
- 38 Συναφώς, πρώτον, όσον αφορά την απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016, υπενθυμίζεται ότι, με έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα πληροφορήθηκε ότι είχε αποτύχει στον διαγωνισμό αυτόν.
- 39 Πάντως, διαπιστώνεται ότι η απόφαση αυτή δεν στηρίζεται στις διατάξεις της συμβάσεως εργασίας που είχε συναφθεί μεταξύ της προσφεύγουσας-ενάγουσας και της Eulex Κοσσυφοπέδιο, αλλά ότι εκδόθηκε από την εξεταστική επιτροπή του εσωτερικού διαγωνισμού του 2016.
- 40 Συγκεκριμένα, πρώτον, ο διαγωνισμός αυτός διοργανώθηκε από την Eulex Κοσσυφοπέδιο σε συνέχεια της αποφάσεως περί μειώσεως του προσωπικού της αποστολής, η οποία εκδόθηκε μετά την έγκριση, στις 17 Ιουνίου 2016, του OPLAN και, στις 20 Ιουνίου 2016, του σχεδίου αναπτύξεως της Eulex Κοσσυφοπέδιο. Πάντως, όσον αφορά το OPLAN, από το άρθρο 4, παράγραφος 4, της κοινής δράσεως 2008/124 προκύπτει ότι αυτό καθορίζεται από την ομάδα προγραμματισμού της Ένωσης (ΟΠΕΕ Κοσσυφοπεδίου) και ότι εγκρίνεται από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όσον αφορά το σχέδιο αναπτύξεως της Eulex Κοσσυφοπέδιο το οποίο εγκρίθηκε από τον διοικητή των μη στρατιωτικών επιχειρήσεων, από το άρθρο 7, παράγραφος 2, της κοινής δράσεως 2008/124 προκύπτει ότι ο διοικητής ασκεί τη διοίκηση και τον έλεγχο της Eulex Κοσσυφοπέδιο σε στρατηγικό επίπεδο, υπό τον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική διεύθυνση της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας (ΕΠΑ) και υπό τη γενική εξουσία του Υπατού Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας. Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω στοιχείων, η απόφαση διοργανώσεως του διαγωνισμού του 2016 συνιστά διοικητική πράξη και δεν ελήφθη βάσει της συμβάσεως εργασίας που είχε συναφθεί μεταξύ της προσφεύγουσας-ενάγουσας και της Eulex Κοσσυφοπέδιο.

- 41 Δεύτερον, η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 εκδόθηκε από την εξεταστική επιτροπή στο πλαίσιο του καθεστώτος που περιγράφεται στη σκέψη 40 ανωτέρω. Συνεπώς, δεν ελήφθη βάσει των διατάξεων της συμβάσεως εργασίας που η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε συνάψει με την Eulex Κοσσυφοπέδιο.
- 42 Επομένως, η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016, αφενός, μπορεί να διαχωριστεί από την εν λόγω σύμβαση και, αφετέρου, συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής ακυρώσεως στο μέτρο που αποσκοπεί στην παραγωγή δεσμευτικών έννομων αποτελεσμάτων εκτός των ορίων της συμβατικής σχέσεως που συνδέει τους συμβαλλόμενους, αποτελεσμάτων που απορρέουν από την άσκηση προνομίων δημόσιας εξουσίας τα οποία έχουν παρασχεθεί στην Eulex Κοσσυφοπέδιο ως διοικητική αρχή (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο κατά Επιτροπής, C-506/13 P, EU:C:2015:562, σκέψη 20, και διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 2016, Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT κατά Επιτροπής, C-102/14 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:737, σκέψεις 55 και 58).
- 43 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, προς στήριξη της αιτήσεώς της στο πλαίσιο του τρίτου αιτήματος, με το οποίο ζητείται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν προβάλλει λόγο, αιτίαση ή επιχείρημα που να αντλείται από τις διατάξεις της συμβάσεως που τη συνέδεε με την Eulex Κοσσυφοπέδιο. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει λόγους ακυρώσεως σχετικούς με παράβαση των κανόνων του δικαίου της Ένωσης με σκοπό να διαπιστωθεί ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ενέχουν πλημμέλειες οι οποίες αποδίδονται σε διοικητικές πράξεις, όπως, μεταξύ άλλων, διαδικαστικές παρατυπίες στο πλαίσιο του εσωτερικού διαγωνισμού, παράνομη σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού αυτού, έλλειψη αμεροληψίας της εν λόγω επιτροπής, καθώς και παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, διάταξη της 31ης Αυγούστου 2011, IEM κατά Επιτροπής, T-435/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:410, σκέψη 39).
- 44 Δεύτερον, όσον αφορά την απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας, η προσφεύγουσα-ενάγουσα αμφισβητεί την απόφαση της Eulex Κοσσυφοπέδιο να μην της προσφέρει νέα σύμβαση.
- 45 Συναφώς, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το γεγονός ότι δεν προσφέρθηκε νέα σύμβαση στην προσφεύγουσα-ενάγουσα δικαιολογείται από την αποτυχία της στον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016. Η ισχύουσα τότε ΣΟΧ προέβλεπε, στο άρθρο της 16.1, ότι η διάρκειά της κάλυπτε το χρονικό διάστημα από 15 Ιουνίου έως 14 Νοεμβρίου 2016. Εντούτοις, η σύμβαση αυτή δεν περιελάμβανε ρήτρα περί ανανεώσεώς της. Διαπιστώνεται συνεπώς ότι η απόφαση προσφοράς ή μη προσφοράς νέας συμβάσεως στην προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν απέρρευε από διατάξεις της συμβάσεως που συνέδεε την προσφεύγουσα-ενάγουσα με την Eulex Κοσσυφοπέδιο, αλλά βασιζόταν σε διοικητική απόφαση της υπηρεσίας ανθρωπίνων πόρων της Eulex Κοσσυφοπέδιο η οποία εκδόθηκε κατόπιν της αποφάσεως σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 και της αποτυχίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στον εν λόγω διαγωνισμό. Συγκεκριμένα, εκδίδοντας την απόφαση αυτή, η Eulex Κοσσυφοπέδιο δεν ενήργησε στο πλαίσιο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη σύμβαση. Η απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας συνιστά συνεπώς απόφαση διοικητικής φύσεως, η οποία δεν μπορεί να αμφισβητηθεί βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ.
- 46 Λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων αυτών, μολονότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα διατύπωσε ρητώς τα ακυρωτικά αιτήματά της βάσει του «άρθρου 272 ΣΛΕΕ», πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τρίτο αίτημα της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής, με το οποίο η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, πρέπει να εκληφθεί ως ακυρωτικό αίτημα βάσει των διατάξεων του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

- 47 Συναφώς, όταν επιλαμβάνεται προσφυγής ακυρώσεως βάσει των διατάξεων του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να εκτιμήσει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως με γνώμονα τη Συνθήκη ΛΕΕ ή οποιονδήποτε κανόνα δικαίου σχετικό με την εφαρμογή της και, επομένως, με γνώμονα το δίκαιο της Ένωσης. Αντιθέτως, στο πλαίσιο αγωγής που ασκείται βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, ο ενάγων μπορεί να προσάψει στο αντισυμβαλλόμενο θεσμικό όργανο μόνο παραβάσεις των συμβατικών διατάξεων ή παραβιάσεις του εφαρμοστέου επί της συμβάσεως δικαίου (απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, Applied Microengineering κατά Επιτροπής, T-387/09, ΕΥ:Τ:2012:501, σκέψη 40).
- 48 Ακόμη και αν υποθεθεί ότι προσφυγή ακυρώσεως δύναται να ασκηθεί κατά της Eulex Κοσσυφοπέδιο δυνάμει του άρθρου 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, και ότι το Γενικό Δικαστήριο δύναται να προβεί σε αναχαρακτηρισμό της βάσεως του τρίτου αιτήματος της προσφυγής ακυρώσεως στηριζόμενο στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ, επισημαίνεται ότι η προσφυγή ακυρώσεως πρέπει, κατά το άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ να ασκηθεί εντός δύο μηνών, υπολογιζομένων, αναλόγως της περιπτώσεως, από τη δημοσίευση της πράξεως, από την κοινοποίησή της στον προσφεύγοντα ή, ελλείψει δημοσιεύσεως ή κοινοποιήσεως, από την ημέρα κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώση της πράξεως. Κατά το άρθρο 60 του Κανονισμού Διαδικασίας, η προθεσμία αυτή πρέπει, επιπλέον, να παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως κατά δέκα ημέρες κατ' αποκοπή.
- 49 Πάντως, πρώτον, η απόφαση σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό του 2016 κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 30 Σεπτεμβρίου 2016. Η απόφαση της αρχηγού της αποστολής σχετικά με την υποβληθείσα από την προσφεύγουσα-ενάγουσα ένσταση της κοινοποιήθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2016. Υπό τις συνθήκες αυτές, η 31η Οκτωβρίου 2016 συνιστά το χρονικό σημείο από το οποίο αρχίζει η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως σχετικά με τον διαγωνισμό.
- 50 Δεύτερον, όσον αφορά την απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας, η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 30 Σεπτεμβρίου 2016. Δεδομένου ότι η απόρριψη της αιτήσεως διαιτησίας κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 14 Νοεμβρίου 2016, η ημερομηνία αυτή συνιστά το χρονικό σημείο από το οποίο αρχίζει η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής.
- 51 Επομένως, καθόσον η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή στις 25 Απριλίου 2017, είναι πρόδηλο ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή εκπροθέσμως προκειμένου να αμφισβητήσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 52 Κατά συνέπεια, το τρίτο αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτο.

Επί του πρώτου και του δεύτερου αιτήματος, με τα οποία ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο παρέβη τις συμβατικές και εξωσυμβατικές υποχρεώσεις της

- 53 Με το πρώτο και το δεύτερο αίτημα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα, προκειμένου να επιτύχει την αποκατάσταση των ζημιών που ισχυρίζεται ότι υπέστη, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει τις παραβάσεις των συμβατικών και εξωσυμβατικών υποχρεώσεων που φέρεται ότι διέπραξε η Eulex Κοσσυφοπέδιο.
- 54 Συναφώς, αφενός, κατά το μέρος που η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της αποτυχίας της στον διαγωνισμό του 2016 και της μη ανανεώσεως της συμβάσεως από τις 14 Νοεμβρίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επιδιώκει, στην πραγματικότητα, την επίτευξη του ίδιου αποτελέσματος με εκείνο που θα της παρέιχε η προσφυγή ακυρώσεως κατά των προσβαλλομένων αποφάσεων.

- 55 Πάντως, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, όταν τα αιτήματα αποζημίωσης συνδέονται στενά με ακυρωτικά αιτήματα που κρίθηκαν απαράδεκτα, επίσης τα αιτήματα αποζημίωσης είναι απαράδεκτα (βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, διατάξεις της 24ης Μαρτίου 1993, Benzler κατά Επιτροπής, T-72/92, EU:T:1993:27, σκέψη 21, και της 9ης Ιουνίου 2004, Camós Grau κατά Επιτροπής, T-96/03, EU:T:2004:172, σκέψη 44).
- 56 Αφετέρου, κατά το μέρος που η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει παραβιάσεις των «συμβατικών αρχών της δίκαιης κρίσεως και καλής πίστεως» καθώς και προσβολή του δικαιώματος για δίκαιες και πρόσφορες συνθήκες εργασίας, αναφέρεται όπως φαίνεται στα επιχειρήματα που περιλαμβάνονται στον τέταρτο και στον πέμπτο λόγο οι οποίοι προβάλλονται προς στήριξη του τρίτου αιτήματος και περιγράφονται στη σκέψη 32 ανωτέρω.
- 57 Συναφώς, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει παραβάσεις όσον αφορά την αξιολόγησή της οδηγήσεως και τη μεταχείρισή της λόγω της αναπηρίας της, υπονοώντας ότι υπήρξε θύμα παρενοχλήσεως. Εκτιμά ότι η απαίτηση να υποβληθεί σε εξέταση οδηγήσεως ήταν αντίθετη προς την πρόσκληση του 2014 περί υποβολής υποψηφιοτήτων και προς το υπηρεσιακό σημείωμα της αποφάσεως της αρχηγού της αποστολής της 26ης Ιανουαρίου 2011 σχετικά με «[π]ρόταση εισαγωγής αξιολογήσεως των δεξιοτήτων οδηγήσεως», ότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο δεν έλαβε υπόψη την ειδική ανάγκη της και ότι την παρενόχλησε όσον αφορά την εξέταση αυτή. Εξ αυτών απορρέει ότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο προσέβαλε το δικαίωμα της προσφεύγουσας-ενάγουσας για συνθήκες εργασίας οι οποίες σέβονται την υγεία, την ασφάλεια και την αξιοπρέπειά της και το δικαίωμα για χρηστή διοίκηση.
- 58 Εντούτοις, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, για παράνομη συμπεριφορά οργάνων της εξαρτάται από τη συνδρομή συνόλου προϋποθέσεων που αφορούν το παράνομο της συμπεριφοράς που προσάπτεται στο θεσμικό όργανο, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς αυτής και της προβαλλόμενης ζημίας. Δεδομένου ότι οι τρεις αυτές προϋποθέσεις είναι σωρευτικές, η έλλειψη μίας από αυτές αρκεί για την απόρριψη αγωγής αποζημίωσης (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2015, Ziegler και Ziegler Relocation κατά Επιτροπής, T-539/12 και T-150/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:15, σκέψεις 59 και 60, και διάταξη της 1ης Φεβρουαρίου 2018, Collins κατά Κοινοβουλίου, T-919/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:58, σκέψη 43).
- 59 Όσον αφορά την προϋπόθεση του υποστατού της ζημίας, υπενθυμίζεται ότι ευθύνη της Ένωσης θεμελιώνεται μόνον όταν ο ενάγων έχει όντως υποστεί «πραγματική και βέβαιη» ζημία. Στο πλαίσιο αυτό, εναπόκειται στον ενάγοντα να προσκομίσει στον δικαστή της Ένωσης πειστικά αποδεικτικά στοιχεία τόσο ως προς την ύπαρξη όσο και ως προς την έκταση της ζημίας που προβάλλει (βλ. αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 2009, SELEX Sistemi Integrati κατά Επιτροπής, C-481/07 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2009:461, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 8ης Νοεμβρίου 2011, Idromacchine κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-88/09, EU:T:2011:641, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 60 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής δεν περιέχει κανένα στοιχείο που να παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να προσδιορίσει τη φύση και την έκταση της ζημίας την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω του ότι υποβλήθηκε στις εξετάσεις οδηγήσεως. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν προσδιορίζει κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση, συνεκτικό και κατανοητό τα συστατικά στοιχεία της προβαλλόμενης ζημίας.
- 61 Όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με την αιτιώδη συνάφεια, κατά πάγια νομολογία η εν λόγω προϋπόθεση, την οποία θέτει το άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αφορά την ύπαρξη αρκούντως άμεσης σχέσεως αιτίου προς αιτιατό μεταξύ της συμπεριφοράς των θεσμικών οργάνων και της ζημίας (αποφάσεις της 18ης Μαρτίου 2010, Trubowest Handel και Makaron κατά Συμβουλίου και

Επιτροπής, C-419/08 P, EU:C:2010:147, σκέψη 53, και της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Beamglow κατά Κοινοβουλίου κ.λπ., T-383/00, EU:T:2005:453, σκέψη 193· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 1979, Dumortier κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 και 45/79, EU:C:1979:223, σκέψη 21). Εναπόκειται στον ενάγοντα να αποδείξει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προσαπτόμενης πράξεως ή παραλείψεως και της προβαλλόμενης ζημίας (βλ. απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, Coldiretti κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-149/96, EU:T:1998:228, σκέψη 101 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 62 Πάντως, διαπιστώνεται ότι το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής, ιδίως το σημείο VIII, D, στο οποίο περιλαμβάνεται ο τέταρτος λόγος, δεν περιέχει κανένα στοιχείο επ' αυτού. Στο πλαίσιο του μέρους σχετικά με τις προϋποθέσεις θεμελιώσεως εξωσυμβατικής ευθύνης, η προσφεύγουσα-ενάγουσα αναφέρει απλώς ότι «[υ]φίσταται άμεση και βέβαιη αιτιώδης συνάφεια μεταξύ αυτών των παράνομων αποφάσεων και των πράξεων και της ζημίας που υπέστη», χωρίς όμως να εξηγεί σε τι συνίσταται η συνάφεια αυτή και χωρίς να προσκομίζει το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο.
- 63 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι προδήλως λείπει η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας. Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος δεν τεκμηριώνεται δεόντως κατά το μέρος που αφορά την εξωσυμβατική ευθύνη της Eulex Κοσσυφοπέδιο.
- 64 Όσο για την εκ συμβάσεως ευθύνη της Eulex Κοσσυφοπέδιο, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο, σχετικά με την υποχρέωση της προσφεύγουσας-ενάγουσας να υποβληθεί σε εξέταση οδηγήσεως και την παρενόχληση που φέρεται ότι δημιουργήθηκε εξ αυτού, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να κρίνει τα πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα κατά την πρώτη συμβατική περίοδο, διαπιστώνεται ότι η πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων για τη θέση εισαγγελέα για την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε την υποψηφιότητά της διευκρίνιζε ότι οι υποψήφιοι που θα επιλεγούν πρέπει να κατέχουν άδεια οδηγήσεως σε ισχύ και να είναι σε θέση να οδηγήσουν όχημα με κίνηση στους τέσσερις τροχούς. Επομένως, οι προϋποθέσεις αυτές αποτελούσαν μέρος της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας και η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν μπορεί να προβάλει συμβατική παράβαση εκ μέρους της Eulex Κοσσοφυπέδιο όσον αφορά την απαίτηση να υποβληθεί σε εξέταση οδηγήσεως.
- 65 Όσον αφορά τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει προσβολή του δικαιώματός της για δίκαιες και πρόσφορες συνθήκες εργασίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συναφώς, αναφέρει τα ακόλουθα:
- «[Καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου απασχολήσεώς της στην Eulex Κοσσυφοπέδιο,]
- 1) [η επαγγελματική της πείρα αποτελούσε] αντικείμενο σχολίων μεταξύ των προσώπων υπό την εποπτεία των οποίων τελούσε και άλλων εισαγγελέων, και είχε αμφισβητηθεί ανοιχτά και επανειλημμένως παρουσία άλλων εισαγγελέων οι οποίοι ενίοτε δεν είχαν τα προσόντα·
  - 2) οι υποθέσεις που της ανετίθεντο [...] δεν αντιστοιχούσαν στην πείρα της·
  - 3) όλα τα δείγματα εκτιμήσεως που ελάμβανε από άλλους υποβαθμιζόνταν από τον [ιεραρχικά ανώτερό της]·
  - 4) η εργασία που εκτελούσε δεν αναγνωριζόταν επαρκώς·
  - 5) οι εκθέσεις αξιολογήσεως της επιδόσεως δεν αντικατόπτριζαν αντικειμενικά την επίδοσή της·
  - 6) ουδέποτε ορίστηκε ως προσωρινή διευθύντρια όταν ο διευθυντής έλειπε από την Αποστολή [...].

7) ουδέποτε ορίστηκε ως μέλος εξεταστικής επιτροπής, ενώ την πρότειναν οι ομόλογοί της κάθε φορά που ζητούνταν εθελοντές.»

66 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα εκτιμά ότι τα γεγονότα αυτά την «προσέβαλλαν» και την «ταπεινώναν» και «συνιστούσαν άδικη μεταχείριση όσον αφορά το δικαίωμά της για δίκαιες και πρόσφορες συνθήκες εργασίας».

67 Πάντως, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη των αιτιάσεών της.

68 Επομένως, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να κρίνει τα πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα κατά την πρώτη συμβατική περίοδο, ο τέταρτος και ο πέμπτος λόγος είναι αστήρικτοι.

69 Κατά συνέπεια, το πρώτο και το δεύτερο αίτημα πρέπει να απορριφθούν ως, εν μέρει, προδήλως απαράδεκτα και, εν μέρει, προδήλως αβάσιμα.

Επί του τετάρτου αιτήματος, με το οποίο ζητείται να υποχρεωθεί η Eulex Κοσσυφοπέδιο να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα αποζημίωση προς αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη

70 Πρώτον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα θεωρεί ότι οι διαπραχθείσες από την Eulex Κοσσυφοπέδιο παρανομίες στο πλαίσιο της διαδικασίας του διαγωνισμού του 2016 της προξένησαν ζημία λόγω της αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας. Ζητεί, για τον λόγο αυτόν, από το Γενικό Δικαστήριο να υποχρεώσει την Eulex Κοσσυφοπέδιο, σύμφωνα με το άρθρο 340 ΣΛΕΕ, να αποκαταστήσει την υλική ζημία. Επιπλέον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα εκτιμά ότι η απόφαση σχετικά με τον διαγωνισμό του 2016 προκάλεσε επίσης ηθική βλάβη λόγω της αιτιολογίας σχετικά με την ανεπαρκή επίδοση που συζητήθηκε κατά τη συνέντευξη.

71 Συναφώς, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 55 ανωτέρω, όταν τα αιτήματα αποζημιώσεως συνδέονται στενά με ακυρωτικά αιτήματα που κρίθηκαν απαράδεκτα, επίσης τα αιτήματα αποζημιώσεως είναι απαράδεκτα.

72 Εν προκειμένω, ζητώντας αποκατάσταση της υλικής ζημίας ή χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της αποτυχίας της στον διαγωνισμό του 2016 και της μη ανανεώσεως της συμβάσεως από τις 14 Νοεμβρίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επιδιώκει, στην πραγματικότητα, την επίτευξη του ίδιου αποτελέσματος με εκείνο που θα της παρέιχε η προσφυγή ακυρώσεως κατά των προσβαλλομένων αποφάσεων. Ως εκ τούτου, τα αιτήματα αποζημιώσεως συνδέονται στενά με τα ακυρωτικά αιτήματα. Πάντως, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 35 έως 51 ανωτέρω, το τρίτο αίτημα, καθόσον με αυτό ζητείται η ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων, είναι προδήλως απαράδεκτο.

73 Κατά συνέπεια το αίτημα αποζημιώσεως, με το οποίο ζητούνται αποκατάσταση της υλικής ζημίας και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη λόγω της αποτυχίας στον διαγωνισμό του 2016 και της μη ανανεώσεως της συμβάσεως από 14 Νοεμβρίου 2016, είναι απαράδεκτο.

74 Δεύτερον, στο μέρος του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής που αφορά την εξωσυμβατική ευθύνη βάσει του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη ηθική βλάβη λόγω των «παράνομων αποφάσεων και πράξεων» της Eulex Κοσσυφοπέδιο. Ειδικότερα, αναφέρει ότι «[ο]ι παράνομες αποφάσεις και πράξεις [της Eulex Κοσσυφοπέδιο], ιδίως αυτές που ήταν αντικειμενικά προσβλητικές και ταπεινωτικές για την προσφεύγουσα-ενάγουσα, έθιξαν την αξιοπρέπειά της και ως εκ τούτου δικαιούται χρηματική ικανοποίηση», ότι «είχαν σημαντική επίπτωση στην επαγγελματική ακεραιότητα και φήμη της προσφεύγουσας-ενάγουσας καθώς και στις

προοπτικές σταδιοδρομίας της» και ότι «[η] ηθική βλάβη απορρέει επίσης από τα αποτελέσματα της αποφάσεως μη επιλογής της για θέση εισαγγελέα, λόγω της φερόμενης μη ικανοποιητικής αποδόσεως κατά τη συνέντευξη».

- 75 Εντούτοις, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 67 ανωτέρω, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη των όσων υποστηρίζει. Περιορίζεται να προβάλει απλώς και μόνον αιτιάσεις, χωρίς ακριβείς παραπομπές στους φερόμενους ως παραβιασθέντες κανόνες και χωρίς αναφορές σε πραγματικά περιστατικά προς στήριξη των αιτιάσεών της.
- 76 Κατά συνέπεια, το τέταρτο αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμο.
- 77 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει, χωρίς να παρίσταται ανάγκη εξετάσεως της ενστάσεως απαραδέκτου που πρότεινε η Eulex Κοσσυφοπέδιο, ότι η προσφυγή-αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως, εν μέρει, προδήλως απαραδέκτη και, εν μέρει, προδήλως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 78 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 79 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με σχετικό αίτημα της Eulex Κοσσυφοπέδιο.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.**
- 2) Καταδικάζει την SC στα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 19 Σεπτεμβρίου 2018.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
S. Gervasoni